

„Az Úr közel!”

A MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA
MISSZIÓI ÉS EVANGELIZÁCIÓS BIZOTTSÁGÁNAK HÍRLEVELE

2015. január - február

Nemeshegyi Zoltán

„Elmúlnak esztendeink”

Meditáció az újesztendő elején

Az órák, napok, évek gyorsan eltűnnek, s velük életünk egy-egy darabja. A betelt határidőnaplók ott sorakoznak polcomon, mintegy dokumentálva az elvégzett és az elvégzetlenül maradt feladatokat. Már az új naptáromban is gyülekeznek az előjegyzések. A közelebbi napok sűrűbben programozottak, s a távolabbiak még egyelőre szellősebbek, de tudom, hogy amire odaérek, azok is rettentően összezsúfolódnak majd.

Két végtelen határán állok: a múlt és a jövő között. Visszatekintve – mintegy üveglapon át – láthatom elmúlt esztendeimet, de már semmit meg nem változtathatok annak eseményein. Nem mehetek vissza a múltba, hogy korrigáljam tévedéseimet, hogy jóvátegyem hibáimat. Egyet tehetek: Isten elé hozom, és elé leteszem bűnbánattal, alázattal, hogy bocsássa meg mulasztásaimat, nyilvánvaló és titkos bűneimet. A jövő még ködbe vész előttem.

Szükség van mérföldkövekre életünkben. Egyrészt azért, hogy emlékezzünk a földi élet mulandóságára, másrészt azért, hogy számot vessünk önmagunkkal. Szinte most volt a gyermek - és ifjúkor! Igazában nem az idő múlik úgy általánosságban, hanem a mi időnk, még pontosabban a számomra kiszabott idő. Ez lényeges különbség. Legalább annyira, mintha csak általánosságban beszélünk a pénzről, vagy az én pénzemről van szó. Valakitől egyszer azt hallottam, hogy nem baj, ha tel-

nek az évek, csak ne hiába teljenek. Mit tudtam megtenni életem, szolgálatom eddigi idejében? Tudok-e eredményeket felmutatni? S amiket én annak tartok, valóban azok-e? S amit én kudarcnak könyveltem el, vajon tényleg felesleges és értéktelen darabjai az életemnek? Tény az, hogy voltak nyereségek és veszteségek egyaránt. Bármelyiket túlértékelném, helytelen végeredményre jutnék. Mindkettőnek meg volt Istentől rendelt helye az életemben.

(folytatás a 2. oldalon)

Reménység

*Élő csend,
boldog nyugalom.
Ragyogó,
útmutató fények.*

*Hogy mit hoz a jövő,
azt nem tudom,
de nem félek,
mert kegyelmedből élek.*

ÁMEN

Számoljuk a napokat. Ez már kisgyermekkorban elkezdődik. Bizonyos várt események előtt, például karácsony, születésnap, beígért jutalom esetén számolják a gyermekek, hogy hányat kell még aludni addig. Később az iskolában a tanítási napokat számolja a diák, várva a hón óhajtott vakációt. Az „öreg katona” a centit vágja, mintegy siettetve a végleges szabadság minél előbbi eljövételét. S a napok, hónapok, évek valóban elmúlnak, eltűnnek, mint az álom. Jákób azt mondta fáraó előtt:

„Az én bujdosásom esztendeinek napjai százharminc esztendő, kevesek és nyomorúságosak voltak”

(1Móz 7:9.)

S ha visszatekintve a százharminc esztendő is kevésnek tűnik, akkor mit szólunk a „hetven feljebb, ha nyolcvan” esztendőhöz?

Az elmúlt esztendők már biztosak, az eljövendők bizonytalanok. Bizonytalan, hogy megérem-e, s ha igen, akkor hogyan? Egy szerető kéz eltakarja előlünk a jövőt, Legalábbis a közelit, hogy annál tisztábban lássuk a távolit, az örökkévalót. Ezért a hívő ember bátran tekint előre is. Imádkozva, Isten kegyelmét kérve teszi ezt. Nem önmagában bízik, hanem Istenben. Ezért derülátó. Ha önmagára nézne, joggal kétségkedne. De Isten hűségese ígéreteihez. Valahol azt olvastam, hogy

pontosan 365 ígérete van Istennek a Szentírásban, tehát az év minden napjára jut egy.

Megvallom, nem számoltam utána, de ha csupán jelképesnek tűnne is ez az állítás, az igaz, hogy Jézus Krisztus megígérte övéinek:

„Íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.”

(Mt 28:20.)

Ez többet jelent számomra, mintha csak 365 napra szóló ígérete lenne. Ez elegendő ahhoz, hogy reménykedve lépjek a következő esztendőbe, ha a Mindenható életet ad.

Ezekkel a gondolatokkal

***kívánok áldott újesztendőt,
az új esztendőben Istentől megáldott napokat, heteket, hónapokat
a Hírlevél minden kedves olvasójának!***

Kedves Olvasóink!

***Szeretettel várjuk Hírlevelünkbe
a helyi ökumenikus eseményekkel kapcsolatos írásaikat!***

admin@meot.hu

Áhítatok január-február hónapra

Írta: *Bálintné Varsányi Vilma*
evangélikus lelkipásztor

Jézus mondja:

Én vagyok az ajtó

(Jn. 10:9.)

Az ajtó igen fontos, sőt döntő jelkép Isten országával kapcsolatban! Összeköt, kapcsolatot teremt. Ez az ajtó Isten és ember között van. Amikor Jézus azt mondja: „*én vagyok az ajtó*”, akkor ez azt jelenti, hogy egyetlen átjárás vagyok Isten felé.

Kulcsok, kódok, jelszavak. Elektronikus világunkban nagy kincs az ismert jelszó, Ha nem tudom a jelszót, a jelképes kulcsot nem ismerem, nem enged a rendszer belépni. Nem tudok kapcsolatot teremteni, nem férek hozzá fontos információkhoz, nem tudok levelet írni, és másokét sem olvashatom el. A kulcs lehetőség. Sőt az egyetlen lehetőség a belépésre.

Az idő ajtaja kód nélkül is megnyílik. Átjöttünk az óévből az újba. Kicsit megállunk, körülnézünk, tájékozódási pontokat keresünk. Haladni akarunk, nem csak menni, sőt biztos Úti társat szeretnénk, és biztos célba érkezést, de ehhez már kód kell.

Jézus a korabeli ember nyelvén mondta el, hogy Ő a lehetőség a mulandóságból az örökkévalóba vágyó ember számára. Az egyetlen lehetőség eljutni az Élet Urához, Istenhez. Ő mindannyiunk számára megadja hozzá jutás „Kódját”. Ez a „Kód”: Jézus.

Bizony előfordul, hogy elfelejtünk egy-egy kódot. Ezzel kizárjuk magunkat valahonnan. Az is előfordul velünk, hogy megfeledkezünk arról, hogy egyedül csak Jézus Urunk által lehet bizalmunk Isten iránt. Most újra emlékeztet: „*senki sem mehet az Atyához, csakis általam*”.

**Uram!
Köszönöm,
hogy nem titkosítod magad.
Köszönöm,
hogy általad otthon lehetek Istennél.
Ámen**

Miért...? Miért...? Miért...?

(4Móz 20:3-13.)

Egy jó idegenvezető felejthetlenné tudja tenni az utazást. Az úton lévők határozottságot várnak el tőle, váratlan helyzetekben is kész megoldást kívánnak.

Mózes azt a megbízatást kapott Istentől, hogy vezesse a népét. Csak sejtették, hogy rengeteg váratlan helyzet adódik, amire nem lehet előre felkészülni. A nehézségek komolyan próbára teszik az embert. A zúgolódó tömeg pedig szinte kezelhetetlen. A létfenntartás aggodalmait egészen ki tudják fordítani magából az embert.

Mózesnek, a vezetőnek se jut semmi eszébe, hogyan is lehetne emberi megoldást találni a forróhomokot kavaró sivatagban. A baj éppen ez, hogy emberi megoldást keresünk, előbb pedig az istenit kellene keresnünk.

Az életünknek adódnak olyan szakaszai, amikor csak gyűrődünk. Nem látjuk értelmét annak amivel a napjaink telnek. Kifakadunk, miért van ez így? Miért nem változik, meddig tart? Mindannyiunkat megszorogatnak ezek a zökkenők.

Utunk részleteiben, komoly helyzeteiben nincstelenségben, kiszolgáltatottságban tapasztalhatjuk meg, hogy kicsoda a mi Istenünk. E világon átvezető utunk nehézségeit arra használja fel, hogy megismertesse velünk hűségét, gondoskodó szeretetét.

Nem az út biztos, hanem Aki az utat adta. Aki ha kellett betakart felhővel, ha kellett lánggal világított éjjel. Az út elejétől a végéig erre lehet számítani. Egyedül ez biztos. Hova jut az ember, mi lesz vele ha ez kiesik az emlékezetéből?

Mindenható irgalmas Isten!

Áldott légy,

hogy féltőn oltalmazod

vándorló népedet.

Őrizd meg attól,

hogy a körülményeink miatt

**kétségbe vonjuk hűségedet
és mindenhatóságodat.**

Ámen

**Látogassa az Ökumenikus Tanács honlapját,
ahol friss híreket, tudósításokat talál
a magyarországi ökumenikus eseményekkel kapcsolatban:**

www.meot.hu

Halld meg Uram, hívó hangomat!

(Zsolt 27:7.)

Hogyan kell prédikálni, hogy meggyőző legyen? Mitől gyarapszik a gyülekezet? Mit nem szerveztünk még, ami vonzó lehet? Villámló feszültségek izzanak föl, repedések támadnak, gyanakvás, széthúzás családban, és gyülekezetben. Mi tartja össze akkor a hívekből épült falakat? Mi menti meg, hogy kőhalommá ne váljék?

A Szentlélek kitöltetése előtt a tanítványok „csak” imádkoztak, és vártak. Tíz napig imádkozva vártak. Nem is tudták mire, csak azt tudták, hogy Istentől valamilyen mennyei ajándék érkezik.

Nem erre lenne szükségünk? Egészen Istenre tekintve imádkozni a mennyei ajándékért, mert nekünk semmink sincs. De ha Ő kiárasztja Lelkét, akkor élet támad és megújulás.

Kormányos nélkül marad az életünk, a családuknk, gyülekezetünk, egyházunk, ha nem hiszük, hogy a Szentlélek által jelen van és munkálkodik. Egészen ki vagyunk szolgáltatva a Léleknek. Mert Ő segít el arra felismerésre, hogy Isten megváltotta az életünket Jézus Krisztus áldozatával. Nem juthatunk másként bűnbánatra, életújulásra. Luther ezt így fogalmazza meg:

„A magam erejéből nem tudnék Jézus Krisztusban az én Uramban hinni, sem Őhöz eljutni, ha nem a Szentlélek hívott volna el az evangélium által. Ő világosított meg, Ő tartott meg, szentelt meg az egy igaz hitben, ahogyan a földön élő egész anyaszentegyházat elhívja, gyűjti, megvilágosítja, megszenteli és Jézus Krisztusnál megtartja az egy igaz hitben.”

**Uram! Bocsásd meg,
hogy mi akarjuk megtenni azt,
amit csak Te tehetsz meg.
Szánd meg népedet,
és áraszd ránk megelevenítő Lelkedet!**

Ámen

**Kedves Testvérünk! Ha Önnek módjában áll adója 1 %-át felajánlani,
és a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa részére teszi,
azt szeretettel fogadjuk: 18396041-1-43**

... megmondott mindent, amit tettem...

(Jn.4:39.)

A közéletben egyre-másra hallunk felelős pozíciót betöltő vezetők társadalmat megkárosító viselt dolgairól. Többnyire vaskos bizonyítékok ellenére is hári-
tanak, tagadnak. Nem, ők nem... Ha nagyon szorul a helyzetük, megneveznek egy-két bűnbakot magukat mentve.

Természetünkből adódóan nem olyanok vagyunk, hogy vállaljuk a tetteinket. Elég korán kitetszett ez a hajlamunk. Amikor Isten Ádám elcsábulását firtatja:

„... ettől arról a fáról, amelyről azt mondtam, ne egyél?” Mit lehet erre válaszolni? Igen vagy nem? De az ember menekül a felelősség elől, hári-
t, bűnbakot állít maga helyett. „Az asszony adott nekem.” Az első boldog szerelmes kapcsolatban is képes odalökni a társát, hogy mentse magát. De Isten nem Éva vétkét kérdezte, hanem Ádám felelősségét.

Nem ismerős? Mindig a másik az oka, a körülmények, mindig te, sosem én.

Ezért megdöbbenő a samáriai asszony ki-
tárulkozása, önleplezése. Kimondja azt, amit mindenki tud róla. A nagy igyekezet, hogy valakit keressen az élete mellé, ki zárta a közösségből és bezárta önmagába. És ez ott a kútnál Jézus kide-
rül szavai nyomán. Ott felfakad az életének a kút-
ja is. Minden kibuggyan belőle. Nem hári-
t, nem magyarázkodik, vállalja önmagát, mert Jézus nem úgy emlékezteti az élete árnyaira, mint a szomszédasszonyai. Jézus szembesítő szavaiban nem megalázó kegyetlenség van, hanem gyógyító irga-

lom. Zaklatott élete a Messiás, a Krisztus szavára, felszabadul, meggyógyul. Hitelessé válik a szava is, az élete is.

Uram!

**Tárd föl az életem rejtett mélységeit,
adj bátorságot elfogadni azt,
amit felszínre hozol,
és szabadíts fel megkötöttségeimből.**

Ámen

Ökumenikus imahét – 2015.

Ha mi, keresztények Krisztus személyében összetalálkozunk, akkor lehetünk igazán hatékony jellé az egész világ előtt – mondta Erdő Péter bíboros, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnöke az ökumenikus imahét országos megnyitó istentiszteletén, január 18-án, a Szent István-bazilikában.

Steinbach József református püspök, a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa (MEÖT) elnöke igehirdetésében hangsúlyozta: a Krisztus-hívők közös küldetése tanúskodni az evangéliumról, az örömhírről. A 42. zsoltárról elmélkedve elmondta: a zsoltárost jellemző vágyódás ránk is igaz, vágyódunk Jézus után, aki megváltott minket. De a szentírási rész tükröt tart elénk, hiszen ma is sokféleképpen szomjazunk. „Isten élő vízzel ajándékoz meg minket, amire vár Európa és az egész világ” – hangsúlyozta Steinbach József.

Az Apostoli Hitvallást bevezető mondataiban Pataky Albert pünkösdi egyházelnök arra kérte a jelenlévőket, hogy csendes imádságban emlékezzenek az üldözést szenvedő keresztényekre.

A liturgiai szolgálatban részt vett Gáncs Péter, a Magyarországi Evangélikus Egyház elnök-püspöke, a MEÖT alelnöke. Szintén jelen voltak a MEÖT tagegyházainak vezetői.

A rendezvényen megjelent Cibere Károly, az Emberi Erőforrások Minisztériumának szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkára, Mikola István, a Külgazdasági és Külügyminisztérium biztonságpolitikai és nemzetközi együttműködésért felelős államtitkára, és Hegyi László, az Emberi Erőforrások Minisztériumának egyházi kapcsolatokért felelős helyettes államtitkára.

Az idei ökumenikus imahét bibliai mottója János evangéliumából származik: **„Jézus így szólt hozzá: »Adj innom!«”** (Jn 4:7.).

A 2015. esztendő imahetének anyagát a Brazil Keresztény Egyházak Nemzeti Tanácsa készítette el; a végső szöveget pedig az Egyházak Világtanácsa Hit- és Egyházszervezet Bizottsága és a Keresztény Egységet Előmozdító Pápai Tanács által felállított nemzetközi bizottság tagjai hozták létre.

Az ökumenikus imahetet 1908 óta rendezik meg, először még csak az anglikán és a katolikus egyház tagjai vettek részt az egyesült államokbeli Graymoorban tartott imahéten. Az ökumenikus imahétre 1968 óta készítenek imafüzeteket, amelyeket elküldenek a világ minden tájára, hogy a helyi nyelvekre lefordítsák.

Az esemény mintegy két évtizedes hagyományra tekint vissza Magyarországon. Az imahét napjain a különböző felekezetű gyülekezetek ökumenikus közösségben tartanak istentiszteleteket és imádkoznak a keresztények egységéért.

Fotó: Lambert Attila

Kuzmányi István/Magyar Kurír

<http://www.magyarKurir.hu/hirek/megkezdodott-az-okumenikus-imahet>

***A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának
és a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia***

nyilatkozata

a 2015. január 7-8-i párizsi terrorcselekményekkel kapcsolatban

Megrendülten és szomorúan értesültünk a Párizsban január 7-8-án elkövetett terrorcselekményekről. Együttérzésünket fejezzük ki az áldozatok hozzátartozóinak, a franciaországi egyházaknak, vallási közösségeknek és a francia népnek.

A leghatározottabban elítéljük a Charlie Hebdo hetilap szerkesztősege elleni véres önbíráskodást. Ugyanakkor a mások vallási, nemzeti vagy kulturális érzékenységének szándékos provokálását és a közösségek elleni gyűlöletkeltést éppúgy elfogadhatatlannak tartjuk, mint a párizsi események kapcsán az ellentétek szítását a különböző közösségek között. A különböző szabadságjogoknak együtt kell érvényesülniük, ezért a lelkiismereti és vallásszabadságot nem lehet háttérbe szorítani a szólás- és sajtószabadság nevében. A január 18-án kezdődő ökumenikus imahét alkalmával az egyházak közösségében a franciaországi terrorcselekmények áldozatai mellett mindazokért is könyörgünk majd, akik a világ számos részén szélsőséges vallási fanatikusok, különböző ideológiák terrorja alatt, vagy akár a gazdasági kiszolgáltatottság következményeként szenvednek. Az Európai Ökumenikus Charta szellemében szólunk a vallási és politikai vezetőkhöz, hogy minden tőlük telhetőt tegyenek meg kontinensünk és a világ békéjéért, amelyhez mi is hozzá kívánunk járulni.

***„Fogadjátok be egymást,
ahogyan Krisztus is befogadott titeket Isten dicsőségére.”***
(Róm 15:7.)

**Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa
Magyar Katolikus Püspöki Konferencia**